

CZAS055 - Aeroplan 3/95 Polskie lotnictwo wojskowe 1995 (magazyn)

Cena :
~~14,00 PLN~~
3,00 PLN

Producent : **Altair Publishing**
Dostępność : **Jest**
Stan magazynowy : **poniżej średniego**
Średnia ocena : **brak recenzji**

AEROPLAN 3/95 Polskie lotnictwo wojskowe 1995 (magazyn)
Ilustrowany magazyn lotniczy - numer archiwalny w bardzo dobrym stanie
Wydawnictwo **ALTAIR**, Warszawa 1995

Bardzo ciekawy numer magazynu lotniczego skierowany do wszystkich, którzy interesują się lotnictwem, rozwojem konstrukcji lotniczych oraz historią. Ten numer to jakby mini-monografia sprzętu latającego używanego w lotnictwie polskim w roku 1995. Każdy samolot ma krótki opis rozwoju konstrukcji i dane techniczne ilustrowane kilkoma zdjęciami.

42 strony
Wydrukowano na pół błyszczącym papierze, format A4, miękka oprawa. Całkowicie po polsku.

Polskie samoloty wojskowe

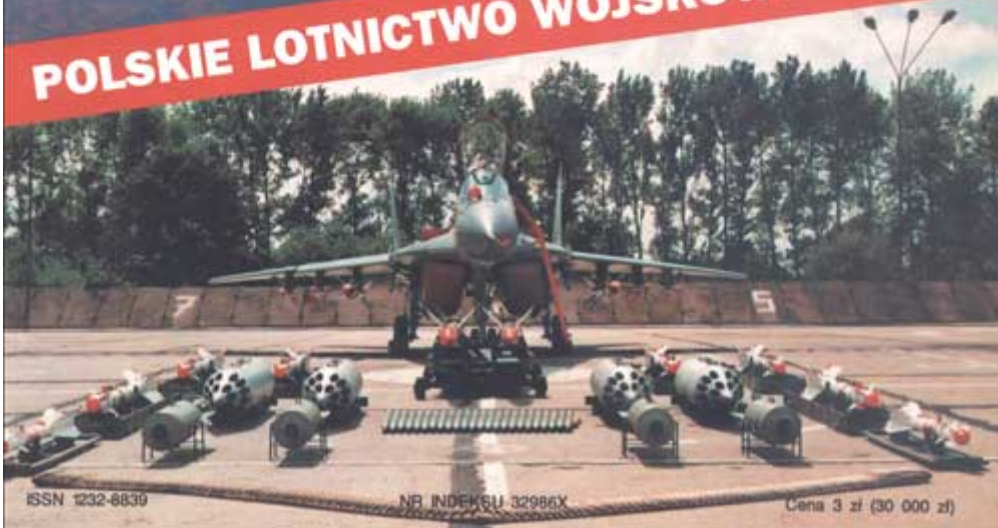
Aereplan

3'95

ilustrowany magazyn
lotniczy

POLSKIE LOTNICTWO WOJSKOWE 1995

ISSN 1232-8839

NR INDEKSU 32986X

Cena 3 zł (30 000 zł)

SPIS TREŚCI

Spotter	str. 4
W stałym dziale pod redakcją R. Stachyry tym razem nietypowe malowania polskich samolotów	
Samoloty i śmigłowce z białą-czerwoną szachownicą	str. 6
Przeгляд sprzętu współczesnego polskiego lotnictwa wojskowego	
MiG-29	str. 8
MiG-23	str. 9
MiG-21	str. 10
Su-22	str. 12
Su-20	str. 13
PZL I-22 Iryda	str. 14
PZL-130 Orlik	str. 15
TS-11 Iskra	str. 16
Monografia najpopularniejszego polskiego samolotu treningowego i analiza jego modelu	
Tu-154	str. 27
Jak-40	str. 28
An-26	str. 29
PZL An-28	str. 30
PZL An-2	str. 31
Ił-14	str. 32
Mi-24	str. 33
PZL W-3 Sokół	str. 34
Mi-14	str. 35
PZL Mi-2	str. 36
Mi-8/17	str. 37
Bell-412	str. 38
Bell-206	str. 39
Lim-5 - pożegnanie samolotu-emeryta oraz ...	str. 40
PZL M-20 Mewa - powitanie pod znakiem szachownicy	str. 41
Co nowego z plastyku	str. 42
Spis modeli redukcyjnych współczesnych polskich samolotów wojskowych	

MiG-29

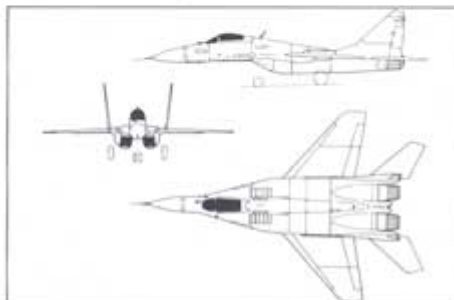
Naddźwiękowy samolot myśliwski zbudowany z wykorzystaniem najnowszych doświadczeń z zakresu aerodynamiki. Prototyp oblatano w 1977 roku, a produkcyjną rozpoczęto w 1982 roku. Około osiemset pięćdziesięciu samolotów przyjęto na subwencje jednostek radzieckich, a około trzysetni wyeksportowano do Bułgarii, Czechosłowacji, Indii (gdzie uruchomiono montaż na własne potrzeby), Iraku, Iranu, Japonii, Korei Pn., Kuby, Malezji, NRD, Rumunii, Syrii i na Węgry.

W 1988 roku rozpoczęto dostarczanie MiGów-29 do krajów Układu Warszawskiego; do Polski trafiły w czerwcu 1989 i weszły na wyposażenie 1. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Mińsku Mazowieckim. Łącznie 1. Eskadra 1. PLM posiada dziesięć myśliwskich MiGów-29 i trzy szkolne dwumiejscowe MiG-29UB.

OPIS TECHNICZNY:

Jednomiejscowy samolot myśliwski o konstrukcji metalowej, z podwójnym sterowaniem pionowym i trójpodporowym chowanym podwoziem z kołem przednim.

KADŁUB konstrukcji półskorupowej, o zmiennej przekroju, mieści wyposażenie elektroniczne, kabinę pilota, uzbrojenie strzeleckie, zbiorniki paliwa i silniki. Pod kadłubem znajdują się dwa oddzielne chwytły powietrza do silników.

MiG-29 należące do 1. PLM "Warszawa" z Mińska Mazowieckiego. Egzemplarz numer 65 został ozdobiony napisem okolicznościowym z okazji 65-lecia Skrzydlatej Polski
Zdjęcie: Robert Grętyngier

Zdjęcie: Wojtek Matusiak

SKRZYDŁA w układzie pionowym, zawierają zbiorniki paliwa, wyposażone są w klapy przednie i tylne oraz lotki.

ZESPÓŁ NAPĘDOWY stanowią dwa silniki turbodwustronne RD-33 o ciągu 49,4 kN (81,4 kN z dopaleniem) każdy.

UZBRÓJENIE stałe składa się z działka GSZ01 z zapasem amunicji 150 szt. Na sześciu węzłach uzbrojenia znajdujących się pod skrzydłami można podwiesić kierowane pociski klasy powietrze-powietrze i niekierowane pociski rakietowe do zwalczania celów naziemnych (nawodnych), 5 także bomby i zasobniki bombowe KMGU-2. Pod kadłubem można podwieszać dodatkowy zbiornik paliwa o pojemności 1500 l.

PODSTAWOWE DANE TECHNICZNE:

długość całkowita	17,32 m
rozpiętość	11,36 m
wysokość	4,36 m
masa startowa	16490 kg
prędkość maksymalna	2400 km/h
pułap operacyjny	17500 m
zasięg maksymalny	2100 km

Więcej informacji o samolocie zawiera jego monografia opublikowana przez Agencję "Altair" w serii "Przegląd Konstrukcji Lotniczych" nr 6.

MiG-21

Nadźwiękowy samolot myśliwski został opracowany w biurze kierowanym przez Artima Mikojina pod koniec lat pięćdziesiątych. Lata sześćdziesiąta i siedemdziesiąta z eksploatacją MiG-ów podczas konfliktów lokalnych znacząco powstąpiła wielu wersji samolotu, zarówno specjalistycznych (np. rozpoznawcze), jak i bardziej uniwersalnych (myśliwsko-bombowych). Na przestrzeni dziesięcioleci MiG-21 stał się najpopularniejszym i najszerszej eksploatowanym samolotem świata - był produkowany przez cztery, a znalazł się na wyposażeniu ponad pięćdziesięciu państw i w wielu z nich nadal stanowi trzon lotnictwa wojennego.

W lotnictwie polskim MiG-21 pojawiły się w 1961 roku, a licznie do 1981 roku dostarczono 582 samoloty w kilkunastu wersjach. Obecnie najstarsze z nich można spotkać tylko w muzeach, te zaś które pozostały stanowią podstawowy typ myśliwca przechwytyjącego w polskim lotnictwie wojennym, rozlokowane w kilku pułkach lotnictwa myśliwskiego.

OPIS TECHNICZNY (dotyczy wersji MF)

Jednosilnikowy, jednosilnikowy samolot wielozadaniowy w układzie średniopłata, o konstrukcji całkowicie metalowej, zdolny do działania w każdych warunkach pogodowych i o każdej porze doby, z trójpodporowym, słasowym podwoziem z kołem przednim.

KADŁUB o konstrukcji półskorupowej sieci wyposażony elektronicznie, kabine pilotów, zbiorniki paliwa i zespół napędowy.

SKRZYDŁA półskorupowe, trójkątne, mieszczą zbiorniki paliwa i kołory goleni głównych są wyposażone w lotki i klapy.

Najstarsza wersja MiG-21 spotykana jeszcze w kraju. MiG-21PFM numer 6611 z godłem 65. LED z Modlina. Widoczny charakterystyczny garb / Zdjęcie: Wojtek Matuśiak

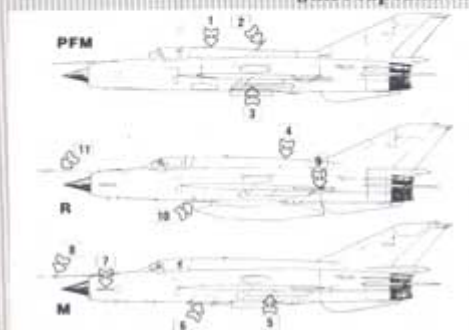
Najnowocześniejsza wersja MiG-21 w Polsce. Widać charakterystyczny trójkątny obrys skrzydeł MiG-21. Zdjęcie: Paweł Przymusiński

ZESPÓŁ NAPĘDOWY tworzy silnik turbosprężarowy R-11F2S-300 o ciągu 6088 daN (6200 kG) z dopalaniem.

UZBROJENIE stale stanowi dwuchwytowe działko GSh-23 kalibru 23 mm, umocowane w specjalnej osłonce pod kadłubem. Dodatkowo, na pięciu zaczepach można podwieszać różne kombinacje zasobników z niekierowanymi pociskami rakietowymi, kierowane pociski klasy powietrze-powietrze lub powietrze-zemia i zbiorniki paliwa.

Jak rozpoznawać wersje MiG-21

W chwili obecnej polskie lotnictwo wojenne eksploatuje sześć wersji MiG-21 różniących się zabudową i wyposażeniem, co zmienia na ich wygląd zewnętrzny. Nie bez przyczyny można powiedzieć, że każdy wygląd zewnętrzny "dwudziestynięciówek" musi kosztować i w większości przypadków tylko to, co do niej przynocowałam wskazuję, z jaką wersją mamy do czynienia.

PFM - natomiast, choć nadal często spotykana, wersja posiada charakterystyczny krótki garb za kabiną pilota [1]. Jego wysokość głębokość maleje do połowy odległości pomiędzy kabiną, a początkiem statecznika pionowego. Jego koniec wskazuje system typu mieszczącego [2]. Działkosa, bardziej wysunięta czoła PFMa jest tylko jeden zaczep na sztucznie/szarniki paliwa pod każdym skrzydeł [3].

R - wersja rozpoznawcza powstała na bazie PFM, posiada siwewiki ogarnięte zgrubienia na końcach skrzydeł [4]. Cechuje ją długi "garb", ciągnący się od kabiny, aż do nasady statecznika pionowego [4] **UWAGA!** Niektóre samoloty tej wersji mogą mieć przysięgi (listerki wleczące) na wysokości linowej kabiny [12] adaptowane z późniejszych wersji.

M - wersja przejściowa pomiędzy PFM a późniejszymi wariantami. Ma długi "garb" (taki jak w wersji R) i po dwa zaczepy pod każdym

Jedyna Iskra z żywną rejestracją - SPDOF. Egzemplarz pokazowy obecnie spoczywa na obrzeżach miejscowego lotniska przyłabycznego i być może w przyszłości będzie jeszcze latał.
Zdjęcie: Dariusz Kamas

Najnowsza wersja malowania samolotów szkolnych TG-11 Iskra. Końcówki usterzenia i skrzydeł, dziób oraz napisy ostrzegawcze nowego wzoru pomalowane zostały kolorem czerwono-pomarańczowym.
Zdjęcie: Grzegorz Holdanowicz

Druga Iskra ostatniej seryjnej produkcyjnej - 2002 - w barwach 1. PLM "Warszawa" z Mińska Mazowieckiego. Ten samolot - już w służbie WSOBP - rozbił się 5 lipca 1995 w okolicach Dębłina.
Zdjęcie: Mirosław Czapliski

TG-11 Iskra R numer 1917 należąca do 7. PLB MW. Pierwsza Iskra rozpoznawcza na dziobie nosi jeszcze godło dęblińskie, lecz za osłoną kabiny widnieje już godło I klucza - czarny diabeł.
Zdjęcie: Wacław Hólyl

Godło I klucza / Zdjęcie: Robert Gretzyngier

W-3 Sokół W-3RM Anakonda W-3W Huzar

Prototyp śmigłowca wielozadaniowego polskiej konstrukcji oblatano w 1982 roku w macierzystej wytwórni w Świdniku. Sokół jest większy od Mi-2, którego ma zastąpić, większe są też jego możliwości, co wzbudza zainteresowanie potencjalnych użytkowników. Jak dotąd zaproponowano kilka wyspecjalizowanych wariantów tej ciekawej i wszechstronnej konstrukcji. Jednym z najwcześniejszych opracowanych był śmigłowiec wyposażony w zestaw reanimacyjny, znany jako W-3R. Jednocześnie przystąpiono do opracowania wersji użytkowej Sokola licząc na zamówienia ze strony wojska. Prototyp takiej maszyny nosił oznaczenie W-3U i przydomek "Salamandra", jednak mimo pochlebnych opinii specjalistów został praktycznie zignorowany przez wojsko lotnicze i prototyp sprzedano zagranicznemu kontrahentowi.

Dalsze poszukiwania doprowadziły do powstania innych wersji, z których część znajduje się już w służbie:

- W-3RM Anakonda - specjalistyczny śmigłowiec ratownictwa morskiego, sukcesor przestarzałych Mi-2RM, pierwszy został włączony w skład 18 Eskadry Lotnictwa Ratowniczo-Lącznikowego MW w 1992 roku. Jednostka ta od 1989 roku z powodzeniem eksploatowała w charakterze maszyn łącznikowych dwa Sokoly. Jedną Anakondę i jednego Sokola posiada także stacjonujący na warszawskim Bemowie 103. Pułk Lotniczy NJW MSW, a jeden sześciopłatowy W-3 w wersji saron znajduje się na stanie 36. Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego stacjonującego na Okęciu. linie W-3RM trafił do lotniczego wsparcia Strazy Granicznej;

- PZL W-3WB Huzar został opracowany wspólnie przez świdnicką WSK i polsko-niemiecki koncern zbrojeniowy Dornier jako prototyp śmigłowca pola walki. Udoskonalnił on logikę kontynuowania tej linii rozwojowej i zapoczątkował powstanie projektu W-3W.

W-3RM Anakonda - śmigłowiec ratownictwa morskiego / Zdjęcie: Piotr Michałski

Najnowszy śmigłowiec W-3W Huzar / Zdjęcie: Lech Zieliński

- PZL W-3W będącym stadium pośrednim pomiędzy Salamandrą i Huzarem. Jego rozwój jest zasadniczo związany z powołaniem do życia Lotnictwa Wojsk Lądowych i jednostek kawalerii powietrznej. Pierwszych dniówkę W-3W zasililo 47. Szkolny Pułk Śmigłowców w Nowym Mieście nad Pilicą latem 1994 wraz z zapowiedzią dalszych dostaw.

Kilka śmigłowców W-3 w standardowej wersji transportowej zostało jeszcze w 1993 roku przekazanych najwiękшему obecnie użytkownikowi Sokolów - 47. SzPŚ, a jeden trafił do dresdenkiej policji. Nie był to jednak wyeksportowany Sokół - pewna ich liczba trafiła do Biłży, a ostatnio zawarto kontrakt z Koreą Płd.

OPIS TECHNICZNY

Dwusilikowy, czteronastopięcypłatowy, śmigłowiec wielozadaniowy o konstrukcji metalowej, z klasycznym układem wirników, z trójpodporowym podwoziem stałym z kołami przednimi.

KADŁUB o konstrukcji półskorupowej zawiera wyposażenie elektroniczne, kabinę załogi (2-3 osoby), kabinę transportową (w zależności od wersji wykonaną jako transportowa, pasażerska, przedział bojowy i inne), zbiorniki paliwa.

ZESPÓŁ NAPĘDOWY stanowią dwa silniki turbosowe PZL-10W o mocy 662kW (900 KM).

UZBROJENIE w wersji wojskowej może stanowić kombinacja kierowanych (9M114 Sturm) i niekierowanych pocisków rakietowych do zwalczania celów naziemnych (w tym opancerzonych). Zasobniki minowania narzutowego Platan (System GAD) i wyrzutnie kierowanych pocisków rakietowych klasy powietrze-powietrze Strzalec 2M.

PODSTAWOWE DANE TECHNICZNE:

długość całkowita	8,79 m
szerokość	1,75 m
wysokość	4,20 m
średnica wirnika nośnego	5,70 m
ogonowego	3,0 m
masa startowa	6400 kg
prędkość maksymalna	260 km/h
pułap	4520 m
zasięg	734 km
śmigł	2100 kg

